

opazi, da je vstopil Jenko, bled, ubit. Vidi le začudena lica svojih drugov. Besno mu raste beseda.) Pesnik, velite, da je. Da trpi. Smešno. Ali je pevec voditelj svojega naroda, ali ni? In če je, ali naj bo vodnik bolan, slab in otročji? Hvala lepa za take vodje, za take čemerne Jobe na gnoju ...

M a n d e l e (burno). Tine. Umolkni.

J e n k o (omahne med drugove). Naj govori. Resnico govori. (Sede.)

Z a r n i k (se zmede v zadregi). Non c'è torto che scusi un tradimento.

E r j a v e c (Jenku). Ali ti je slabo, Simon?

J e n k o (trpko). Pil sem.

Z a r n i k (oživi). Duša! Lumpal vso noč?

J e n k o. On je hotel. Ni pustil, da bi šel. Plačeval je do zadnjega beliča.

M a n d e l e. Kdo pa, Simon?

J e n k o. Zarnika vprašaj, on ga pozna.

M a n d e l e. Vaclav, Bril?

J e n k o (trpko). Der vaclavsche Hektiker. (Plane divje.) Ampak jaz sem nedolžen. Jaz nisem kriv. Ali sem mu jaz prevzel Matildo? Mar mi je baba. A on vso božjo noč le o njej in moji pesmi. In plačuje za vino, se opravičuje, laska, se poslovi, stopi na cesto ... (Utihne.)

Z a r n i k (drugovom). Ali ga umete?

J e n k o. In den baldigen Tod, mu je rekel. Ali je to prav? In četudi je vedel, tega naj ne bi bil dejal. (Sklone glavo.)

Z a r n i k. Šmonca! (Trdo.) Kakšna šleva pa si! Povej žel! Kaj je z Brilom?

J e n k o (zmedeno). Kaj? Praviš, da je namenjeno? Lažeš se. Ni namenjeno. On je hotel s a m tako.

Z a r n i k. Vrag naj ga razume. (Se okrene, da bi šel.)

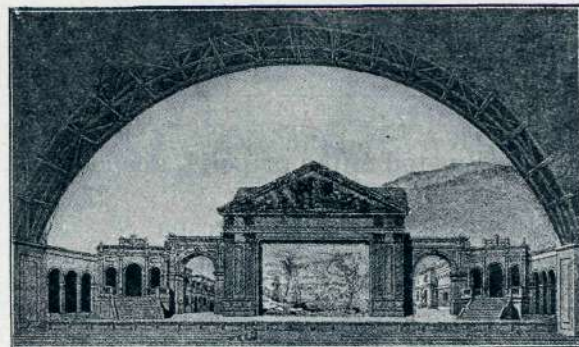
J e n k o (se najde). Prijatelji! Kri je bruhnil. Tovariš Bril je umrl. (Se zgrudi.)

M a r t i n (se je predramil, plane). Kaj pa je, kaj, kaj?

Z a r n i k (trpko). Gospod častni sočlen. Vajevecev ni več. (Poldanski zvonovi. Zastor.)

* * *

In osem stopinj srednje toplote. Trta bi utegnila zoriti grozdje. Zvezde bi sijale in zahajale šele z jutranjico v zori mladega dne. Tako pa gasnejo v meglah, v visoki polnoči, ki ne ve za zvonove visokega poldne ...

OBERAMMERGAU, SCENA.

BAĽADA O GOSPODU JOŠTU.

IVAN ROBIDA.

Odkod tako naglo in kam, gospod Jošt?

Od Vitovca jezdim domov.

In v takem deževju in v meglah noči,
gospod Jošt?

Pri Vitovcu bil sem v gosteh.

Kdor bil je v gosteh, ima časa dovolj,
a Vam se mudi, gospod Jošt?

Tri dolge noči sem pil in igral —

Pa pili, igrali noči bi še več, gospod Jošt!

Treh bilo dovolj je, da v njih zavادلjal
svoj grad sem in mlado gospo, ohjó!

O kaj ste storili, gospod Jošt?

In jašete pónjo, sedaj, gospod Jošt?

Da, pónjo! a jašem jo sebi otet,
čez gor in dolí jo ponesem devet,
hojó!

Pa Vaša mlada, lepa gospa
ves čas Vas čakala je sama doma,
gospod Jošt?

Na gradu je tudi vrtnar še mlad.

Kaj dela ta mladi vrtnar, gospod Jošt?
Al žvižga, al poje, al rože sadi,
gospod Jošt?

Rožam zaliva in čuva grad.